

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-72(3)/13/JK

Warszawa, 21 października 2013 r.

DECYZJA DIH-1/67/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267 t.j.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy SOBSMAK DELI Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.142.2013.JS, Ż.8361.138.2013), na podstawie której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu jedenastu partii wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, podwyższonej, na podstawie art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, o kwotę 700 zł (słownie: siedemset złotych) z tytułu ponownego wprowadzenia do obrotu produktów tego samego rodzaju, które nie odpowiadają jakości handlowej z względu na tę samą wadę, co stanowi łączną karę pieniężną w wysokości 1.600 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset złotych):

- 1. uchyla zaskarżoną decyzję w całości oraz**
- 2. wymierza przedsiębiorcy SOBSMAK DELI Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie karę pieniężną w wysokości 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu jedenastu partii wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 16 lipca 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej również „*Mazowieckim WIIH*”, w sklepie SOBSMAK DELI, zlokalizowanym w Warszawie przy ul. Nowy Świat 60, należącym do przedsiębiorcy SOBSMAK DELI Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie, zwanego dalej również „*stroną*”, zakwestionowano sposób oznakowania jedenastu partii wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań o łącznej wartości 299,34 zł, tj.:

- 0,55 kg salami firmowego w cenie sprzedaży 33,15 zł/kg, wartości 18,23 zł;
- 2,04 kg szynki chłopskiej w cenie sprzedaży 31,78 zł/kg, wartości 64,83 zł;
- 0,54 kg szynki na pętelce w cenie sprzedaży 18,99 zł/kg, wartości 10,25 zł;
- 1,60 kg kielbasy polskiej pieczonej w cenie sprzedaży 18,99 zł/kg, wartości 30,38 zł;
- 1,45 kg kolbacza węgierskiego w cenie sprzedaży 25,45 zł/kg, wartości 36,90 zł;
- 1,26 kg salcesonu włoskiego w cenie sprzedaży 16,35 zł/kg, wartości 20,60 zł/kg;
- 2,57 kg boczku wędzonego w cenie sprzedaży 17,99 zł/kg, wartości 46,23 zł;
- 1,25 kg kielbasy podwawelskiej w cenie sprzedaży 16,47 zł/kg, wartości 20,59 zł;
- 0,98 kg kabanosów wieprzowych w cenie sprzedaży 29,45 zł/kg, wartości 28,86 zł;
- 0,78 kg kielbasy toruńskiej w cenie sprzedaży 16,47 zł/kg, wartości 12,85 zł;
- 0,37 kg kabanosów drobiowych w cenie sprzedaży 25,99 zł/kg, wartości 9,62 zł,

z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży, na wywieszce lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom, pełnej nazwy producenta oraz wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz.U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych*”.

W trakcie kontroli ustalono, że etykiety producenta z wykazem składników ww. wędlin zostały złożone i „zatknięte” za umieszczone przy nich wywieszki cenowe.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 16 lipca 2013 r. (nr akt kontroli: Ż.8361.138.2013).

W związku z powyższym, pismem z dnia 30 lipca 2013 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę SOBSMAK DELI Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych jedenastu ww. partii wędlin oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W odpowiedzi na powyższe, strona w piśmie z dnia 7 sierpnia 2013 r. wyjaśniła, że stwierdzone w trakcie kontroli nieprawidłowości powstały z winy osoby pełniącej obowiązki zastępcy kierownika sklepu. Ponadto podkreśliła, że informacje dotyczące wykazu składników i nazwy producenta znajdowały się przy wywieszkach cenowych produktów i w każdej chwili były dostępne dla klienta, co udokumentowano także w protokole kontroli.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 30 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.142.2013.JS, Ż.8361.138.2013), Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1.600 zł.

Pismem z dnia 12 września 2013 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji.

Strona zarzuciła, że nałożona na nią kara jest dla niej krzywdząca i nieadekwatna do stwierdzonych nieprawidłowości.

Strona wskazała, że sprzedaż towarów odbywa się wyłącznie za pośrednictwem przeszkolonego sprzedawcy, a skład surowcowy umieszczony jest na opakowaniach i w każdej chwili dostępny dla klienta. Podkreśliła również, że w związku z różnorodnością asortymentową i dynamiką zmian towarów, etykiety mogą ulec zniszczeniu lub przemieszczeniu. Ponadto, umieszczenie na etykietach dodatkowych informacji o składzie surowcowym nie jest możliwe do zastosowania przez dłuższy czas, gdyż tylko etykiety z opakowań zbiorczych dostarczonych przez producentów zawierają aktualne informacje o składzie towaru, a strona z uwagi na dynamiczne zmiany wywieszek nie jest w stanie kontrolować prawidłowości podawanych składów. Zdaniem strony, umieszczenie dodatkowych czytelnych informacji na wywieszkach dla wielu asortymentów znajdujących się w ladzie spowodowałoby, że oferowany do sprzedaży towar byłby niewidoczny dla klienta. Strona podkreśliła także, że stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły niewielkiej liczby produktów.

Strona poinformowała również, że dokłada wszelkich starań, aby wszystkie oferowane przez nią towary były prawidłowo oznakowane, choć zdarzają się znikome w skali działalności niedociągnięcia wynikające z niezamierzonych działań personelu i w momencie zaobserwowania natychmiast korygowane. Strona nie zgodziła się z ustalonym przez organ pierwszej instancji stopniem szkodliwości czynu, gdyż nie było jej zamiarem wprowadzanie w błąd konsumenta. Podkreśliła, że konsument i jego satysfakcja są dla niej najważniejsze.

Pismem z dnia 24 września 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę SOBSMAK DELI Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się dodatkowo informacje o imieniu i nazwisku lub nazwie producenta oraz wykaz składników. Zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”, środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przysłonięte innymi nadrukami lub obrazkami.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonej wady – zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed rozpoczęciem kontroli.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy SOBSMAK DELI Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu jedenaście ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży informacji dotyczących pełnej nazwy producenta oraz wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy SOBSMAK DELI Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń jedenastu partii wędlin wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie. Prezes UOKiK nie podziela natomiast stanowiska organu pierwszej instancji w kwestii zastosowania kary określonej w art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął postępowanie administracyjne w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, tj. wprowadzenie do obrotu artykułu rolno-spożywczego niewłaściwej jakości, zaś wydając decyzję, przy określaniu wysokości nałożonej kary zastosował również art. 40a ust. 3 ww. ustawy, zgodnie z którym, kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę podlega karze pieniężnej podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli.

W opinii Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji nie miał podstaw uzasadniających zastosowanie art. 40a ust. 3 ww. ustawy, gdyż w trakcie kontroli przeprowadzonej u strony w dniu 16 lipca 2013 r. oraz w toku kontroli poprzedniej z dnia 26 marca 2013 r. stan prawny w niniejszym zakresie nie był jednolity. Wskazać należy, że obecnie sposób oznakowania wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (podanie w miejscu ich sprzedaży informacji o wykazie składników oraz pełnej nazwy producenta) jest wymagany na mocy znowelizowanego rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, tj. od dnia wejścia w życie nowelizacji ogłoszonej w Dz. U. z 2013 r., poz. 414, czyli od 30 czerwca 2013 r. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, poprzednia kontrola miała miejsce w marcu 2013 r., a więc jeszcze podczas obowiązywania ww. rozporządzenia w poprzednim brzmieniu, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań, na dotyczących ich wywieszkach należało podać dodatkowo wykaz składników. Z tego też względu zakwestionowano wówczas oznakowanie oferowanych przez stronę wędlin „luzem”.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK, powziął wątpliwość czy został spełniony warunek przepisu art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, tj. ponownego wprowadzenia do obrotu produktów zakwestionowanych ze względu na tę samą wadę. Tym samym zwiększenie kary o wysokość kwoty 700 zł, stanowiącej wysokość kary nałożonej w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli należało uznać za nieuzasadnione i orzec na korzyść strony, zważywszy na to, że w toku każdej z ww. kontroli odmiennie kształtowane były uprawnienia i obowiązki przedsiębiorcy.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK uchylił przedmiotową decyzję i orzekł co do istoty.

Odwołując się od decyzji strona podnosi, że kara została jej wymierzona niesłusznie, gdyż dokłada ona wszelkich starań, ponosząc przy tym dodatkowe koszty, aby wprowadzane do obrotu towary cechowała właściwa jakość. Podkreśliła ponadto, że wszelkie zauważone nieprawidłowości są natychmiast usuwane, gdyż nie jest jej zamiarem wprowadzanie w błąd konsumenta.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że w zakresie niedopełnienia obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, za odpowiedzialną należy uznać wyłącznie stronę, która działając w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nawet jeśli stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem niezamierzonych działań pracowników strony i zostały niezwłocznie usunięte, nie powoduje to wyłączenia odpowiedzialności w tym zakresie. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obciążony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Nieinformowanie w oznakowaniu produktów o ich właściwościach i cechach stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, w przypadku wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem), w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach lub w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, podaje się dodatkowo informacje o nazwie lub imieniu i nazwisku producenta oraz wykaz składników. Zatem tylko informacje podane w formie wywieszki umieszczonej bezpośrednio przy wędlinie (obok, na, przy produkcie) lub uwidocznione w inny sposób, ale w miejscu

dostępnym bezpośrednio konsumentom odpowiada prawidłowemu oznakowaniu wędlin, stosownie do tego przepisu.

W tym miejscu należy wskazać, że etykieta opakowania zbiorczego, zawierająca wykaz składników wędliny może zostać uznana za wywieszkę spełniającą wymagania § 17 ww. rozporządzenia, o ile będzie ona umieszczona w widocznym i dostępnym dla konsumentów miejscu, a obowiązkowe informacje będą dla nich czytelne.

Jak wynika z Protokołu kontroli, przy ww. wędlinach znajdowały się etykiety z opakowań dostarczonych przez producenta, zawierające wymagane informacje. Etykiety te były jednak przesłonięte przez uwidocznione przy wędlinach wywieszki cenowe, co oznaczało, iż konsument nie miał bezpośredniego dostępu do nich i nie wiedział o ich istnieniu.

Należy zauważyć, że dla spełnienia dyspozycji znowelizowanego przepisu § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. rozporządzenia wystarczającym było bezpośrednio uwidocznienie informacji dla konsumenta, w których posiadaniu była strona. Należy wskazać również, że strona miała wiedzę na temat prawidłowego oznakowania przedmiotowych produktów, gdyż jak wynika z akt sprawy w wyniku poprzedniej kontroli została jej wymierzona kara z tytułu wprowadzenia nieprawidłowo oznakowanych artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań. Znowelizowane rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych, wprowadziło co prawda obowiązek podawania informacji o imieniu i nazwisku lub nazwie środka spożywczego oferowanego do sprzedaży bez opakowania, nie zmieniło jednakże obowiązku uwidaczniania informacji o wykazie składników w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom. Dodać należy także, że w orzecznictwie sądowym odnoszącym się do stanu prawnego przed nowelizacją rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, podkreśla się literalne brzmienie przepisu § 17 ust. 1 pkt 2, które nie pozostawia wątpliwości co do istnienia obowiązku w powyższym zakresie. Skoro przepis stanowi o wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub innym sposobie uwidocznienia wykazu w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, samo posiadanie etykiet i ich ewentualna dostępność dla konsumentów nie zastępuje uwidocznienia tego wykazu. Ponadto takie działania nie odpowiadają celowi regulacji, jakim jest prawidłowe oznakowanie artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem) (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 1652/10). Oznacza to, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania dodatkowych starań o uzyskanie ich od sprzedawcy. Konieczność podjęcia dodatkowych działań mających na celu uzyskanie informacji np. od sprzedawcy powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta wykazem składników, a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami.

Należy podkreślić także, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, podlega karze określonej w tym przepisie. Zatem samo stwierdzenie faktu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niespełniających wymagań jakości handlowej powoduje konieczność nałożenia kary.

Prezes UOKiK wydając niniejszą decyzję rozważył wszelkie okoliczności sprawy (w tym specyfikę prowadzonej sprzedaży), a zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu jedenastu partii wędlin o niewłaściwej jakości handlowej, organ drugiej instancji wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników naruszał w sposób istotny interesy i prawa konsumentów, gdyż utrudniało im to dokonanie właściwego wyboru zgodnego z ich oczekiwaniami.

Oceniając stopień zawinienia, organ wziął pod uwagę, że nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane.

W kwestii zakresu naruszenia organ odwoławczy zauważył, że został naruszony istotny z punktu widzenia ochrony konsumentów przepis § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis ten został ustanowiony w celu zapewnienia konsumentom podstawowych informacji o nabywanych wędlinach bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ drugiej instancji zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca w okresie 24 miesięcy od dnia rozpoczęcia niniejszej kontroli był karany przez Mazowieckiego WIIH z powodu podobnych nieprawidłowości.

Zgodnie z oświadczeniem strony z dnia 7 sierpnia 2013 r. jej obrót w poprzednim roku wyniósł ponad (...) zł.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opisane powyżej przesłanki stanowiły podstawę do wymierzenia ww. przedsiębiorcy kary pieniężnej na mocy art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości 900 zł, która jest adekwatna do popełnionego czynu, a przy tym spełni swój skutek prewencyjny i represyjny oraz skłoni stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej ponowne niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych.

Należy wskazać, że na wymiar kary w przedmiotowej sprawie wpłynęła okoliczność, że strona była już uprzednio karana za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych wędlin, stwierdzone w należącej do niej placówce handlowej, co było konsekwencją kontroli przeprowadzonej w dniach 25-26 marca 2013 r., przy czym

przedsiębiorcy wymierzono wówczas karę pieniężną w wysokości 700 zł. Z powyższego wynika, że zastosowana wtedy kara nie odniosła należytego skutku, albowiem strona dysponując wiedzą o ciążyącym na niej obowiązku ponownie wprowadziła do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie.

W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 1.496,70 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych jedenastu ww. partii wędlin o łącznej wartości 299,34 zł (tj. 5 x 299,34 zł). W omawianym przypadku, stronie wymierzono karę w wysokości 900 zł, czyli w średniej wysokości.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. SOBSMAK DELI Sp. z o.o
ul. Szosa Jadowska 54
05-200 Wołomin
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a